

Fővárosi Ítéltábla,
mint másodfokú közösségi védjegybíróság
8.Pf...../2015/4.

A Fővárosi Ítéltábla az Oppenheim Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. László Áron Márk ügyvéd) által képviselt felperes neve (...) felperesnek a dr. Polóny Virág ügyvéd (....) által képviselt alperes neve (....) alperes ellen védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. március 4. napján kelt, 3.P..../2014/14. számú ítélete ellen a felperes 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (Tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú közösségi védjegybírósággént eljáró Fővárosi Törvényszék ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 150.000 forint perköltséget.

A tényállásban megállapította, hogy a felperes a jogosultja a ... lajstromszámú közösségi ábrás védjegynek, ami mások mellett a Nizzai Megállapodás 8. osztályába sorolt késáru/evőeszközök termékek tekintetében áll oltalom alatt. A védjegy egy fekete-fehér színű, felül hasított, oldalról és alulról konkáv oldalakkal határolt pajzs, aminek közepén meghúzott vertikális osztó vonalán egyenlő szárú (görög) kereszt fekszik. A felperes széles körben ismert piaci szereplő a bicskák és kések gyártása és forgalmazása területén.

Az alperes olyan „Blaumann” márkanévvel ellátott késeket forgalmaz, illetve importál, amelyek markolatának végén egy fehér színű, keresztet magában foglaló, stilizált pajzs ábra látható a termék anyagába sajtolva. Egy ilyen késekből álló készletet a felperes F/9. szám alatt csatolt a felek közötti .../2014. számú korábbi ügyben. A felperes jelzése alapján a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) Dél-budapesti Vám- és Pénzügyőri Igazgatósága 2014. június 4-én ellenőrzést tartott az alperes székhelyén található bemutató teremben és raktárban, ahol 32.304 db különböző márkajelzésű (pl. „Blaumann”, „Swiss House”, „Swiss Hufeisen”) késkészletet foglalt le. A Bű.66104-7/2014. számú bünyeljegyzékben felsorolt termékekben közös, hogy valamennyi markolatán megjelenik a sérelmezett megjelölés. A Budapest, IX. kerületi Ügyészség az alperes panaszának helyt adva B.IX..../2014/3-I. számú határozatával a lefoglalás elrendeléséről szóló határozatot hatályon kívül helyezte.

A felperes 3.Pk..../2014. számon ex parte ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztett elő, ennek 2. sorszámú végzésével az elsőfokú bíróság részben helyt adott, a döntést a Fővárosi Ítéltábla

8.Pkf..../2014/3. számú végzésével megváltoztatta és a kérelmet a védjegybitorlás valószínűsítettségének hiányában elutasította.

A felperes pontosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes 2014. június 2. napjától azzal, hogy egy keresztet magában foglaló, stilizált pajzs ábrás megjelölést használ kések eladásra való felkínálása, forgalomba hozatala, raktáron tartása, importálása, illetve reklámozása körében, bitorolja közösségi ábrás védjegyét. Kérte az alperest abbahagyásra kötelezni és eltiltani a jövőbeni jogsértéstől. Kérte az alperest banki, pénzügyi és kereskedelmi adatainak közlésére, továbbá adatszolgáltatásra kötelezni a védjegybitorlással érintett, meghatározott cikkszámú árukkal kapcsolatosan. Kérte kötelezni az alperest arra, hogy a „b....com”, „s....com” és „s....eu” honlapokon az általa megadott szöveget tegye közzé, emellett feljogosítani a felperest, hogy az ítélet rendelkező részét az alperes költségén a N... L... K... című magazinban, illetve a három megjelölt domain név alatti honlap fő oldalán közzétegye. Továbbá kérte elrendelni a bitorlással érintett áruk alperes székhelyén való lefoglalását és magát feljogosítani ezen áruknak az alperes költségén történő kereskedelmi forgalomból való visszahívására, illetve megsemmisítésére.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság az Európai Unió Tanácsának a közösségi védjegyéről szóló 207/2009/EK rendelete (Kvr.) 9. cikk (1) bekezdés b) pontjára, (2) bekezdés b) és d) pontjára, 12. cikk b) pontjára, továbbá a védjegyekről és a földrajzi árujelzőkről szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 76/D. §-ára utalva, a keresetet elutasította.

A hiteles lajstromkivonattal igazoltnak fogadta el, hogy a védjegy az érintett termékek körében oltalom alatt áll és annak a felperes a jogosultja. A „b....com” honlapról kinyomtatott fényképek, illetőleg a csatolt készlet és a védjegy összevetése alapján megállapította, hogy az ütköző árujelzők egyaránt olyan (címer)pajzs-ábrázolások, amelyek közepén egyenlő szárú kereszt látható, az általuk keltett összbenyomás lényegében azonos, a pajzsok konvexitásában mutatkozó eltérések nem ellensúlyozzák a vizuális és konceptuális alapú összetéveszthetőséget. Nem volt vitás, hogy az alperes a védjegy árujegyzékébe tartozó késeken alkalmazza a megjelölést, illetve hogy nem kért és kapott engedélyt a felperestől a védjegy használatára.

Az elsőfokú bíróság mégsem látta megállapíthatónak a védjegybitorlást. Az alperes azzal védekezett, hogy a megjelölést pusztán terméke svájci származását, illetve ezzel kapcsolatba hozható minőségét kifejező jelzésként alkalmazza. Az eljáró bíróság a Kvr. 12. cikk b) pontja alapján elfogadta az alperesnek a védjegyoltalom korlátjára való hivatkozását. Érvelése szerint a becsatolt mintákon, de az alperesi termékről készült fényképfelvételen is látható, hogy a megjelölés a kések nyelének a végén oly módon van kialakítva, hogy a termék egészét tekintve nehezen észrevehető. Láthatóságát lényegesen befolyásolja, hogy a termék anyagába sajtoltan jelenik meg, színezés és kontúrozás nélkül, amely miatt a megjelölés első ránézésre egy üres, konkáv oldalakkal határolt, pajzs alakú díszítésnek tűnik és csak alaposabb szemügyre vételezéssel állapítható meg, hogy közepén egy görög kereszt van. A szokásos mértékben tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztó a megjelölést érzékelhetőségének ezen korlátai miatt nem veszi észre. Ezért kizárható, hogy a megjelölés a hasonló termékektől megkülönböztető, illetve a gyártó azonosítását szolgáló eszközként befolyásolhassa az átlagfogyasztó döntését. A megjelölés tehát nem egyéb, mint egy „jelzés” és sajátos ábrázolása okán nem funkcionál védjegyként. Az alperes a „BLAUMANN” és „SWISS HUFELSEN” megjelöléseket alkalmazza termékein védjegyként.

Egyetértett az alperessel abban, hogy a szokásos mértékben tájékozott fogyasztó legvalószínűbben a késeket/bicskákat S... egyik emblemikus terméktípusának tekinti, így a megjelölést az ezzel

összefüggő minőségjelzőként érzékeli. Nincs jelentősége, hogy a fogyasztó a megjelölést tévesen azonosítja ezen ország címerével, mert az átlagos fogyasztó nem rendelkezik beható heraldikai ismeretekkel, így számára a pajzsforma és a görög kereszt együttes alkalmazása már elegendő alapot ad S... felidézéséhez. Közömbös az is, hogy az alperes jogszerűen utal-e termékein a svájci származásra vagy minőségre, ugyanis kizárólag a felperesnek a védjegyjogtalomból eredő joga vizsgálendő és ebből a szempontból indifferens, hogy sérül-e a fogyasztók érdeke, illetve tisztességtelen piaci magatartást tanúsít-e az alperes akkor, ha termékeinek s...i származása nem igazolható. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy a felperes a védjegyjogtalom alapján nem tilthatja meg az alperesnek a sérelmezett megjelölés használatát, ezért a kereset elutasította.

Az ítélettel szemben a felperes élt fellebbezéssel, amiben annak megváltoztatásával a keresetének helyt adó döntést kért.

Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet érdemben helytelen és jogszabálysértő. A Kvr. 12. cikk b) pontjában foglalt korlátra történő hivatkozás nem foghat helyt, mert a sérelmezett megjelölés használata nem az üzleti tisztességgel összhangban történik, az alperesi termék nem s...i származású, illetve ha az is lenne, a védjegy használata nem szükségszerű. Megismételte, hogy az alperes termékeinek nevében a „Swiss” elem az összetévesztés veszélyét növelve s...i származásra utal, holott azokat K...ban gyártják. Vélekedése szerint a kések kialakítása és a márkanevadás nem véletlen, az alperes a fogyasztóknak a s...i kések felperes tevékenysége nyomán kialakult pozitív elvárásait kívánja kihasználni. Újfént felhozta, hogy a s...i címerhez hasonló megjelölés használata az I. Genfi Egyezmény szabályozásába ütközik, ezáltal jogsértő. Az alperes átlépte a tisztességes üzleti magatartás határát, mivel jogsértést megvalósítva, a fogyasztókat megtévesztve, hamisan kelti s...i eredet látszatát. De a „s...i minőségre” való hivatkozás sem adhat alapot a mentesülésre. A kések/bicskák S... emblemikus termékei, a fogyasztók azokkal kapcsolatosan magas minőséget várnak el, tehát az ilyen származást egyfajta minőségjelzőnek tekintik. Az alperesi termékek s...i késeknél alacsonyabb minősége egyszerű rátekintéssel tapasztalható. Emellett a minőség jelzésére a „s...i származású” szöveg is megfelelő lenne. Az adott használattal sérül a védjegy származásjelző és reklám funkciója, különösképpen, mert nem a s...i címet, hanem a védjeggyel összetéveszthető ábrát alkalmaz az alperes. Okfejtése szerint csak akkor nem merül a fel a védjegyszerű használat kérdése, ha a használat nem érinti a védjegy funkcióit. Adott esetben a pajzsot ábrázoló megjelölés az áruk származására utaló jelzésként funkcionál, hasonlóan a s...i származásra utaló szöveges márkanevekkel. Következésképpen az ábrás megjelölés használata védjegyszerű, hiszen származásra utaló jelzésnek tekinthető. A megjelölés érzékelhetőségével kapcsolatos ítéleti megállapítással szemben úgy találta, hogy a kés nyelén található kifogásolt pajzs ábra könnyen észrevehető, ugyanis a mérete nem tér el lényegesen a kés pengéjén található márkanev méretétől. Ekként, aki a termék márkanevét észleli a megjelölést is észleli a kések markolatán.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság döntését, azonban a kereset elutasítására részben eltérő indokok alapján látott okot az alábbiak szerint.

A felperes a jogsértést abban határozta meg, hogy az alperes a védjegy árujegyzékébe tartozó késeken olyan ábrás megjelölést használ, amely az összetéveszthetőségig hasonló a védjegyéhez.

Ezt a másodfokú bíróság nem látta megállapíthatónak. A védjegybitorlás elbírálásánál irányadó összehasonlítást befolyásoló hármas szempontrendszerből az adott esetben a fonetikai elemzés kiesik, mivel mindkét érintett árujelző kizárólag ábrás elemmel rendelkezik, szóelem hiányában nem vethető össze a kiejtésük. Relevánsnak a vizuális megközelítés tekinthető, amiben mutatkozik némi hasonlóság, hiszen a megjelölések egyaránt pajzsformába foglalt keresztet ábrázolnak, azonban a sérelmezett kések nyelén látható motívum sokkal inkább a s...i címerrel mutat rokonságot, ami az irányadó védjegyjogi szabályozás szerint az abszolút kizáró okok körébe tartozik és nem sajátítható ki. Az volt tehát az eldöntendő kérdés, hogy hasonlatos-e egymáshoz a két megjelölés annyira, hogy a kifogásolt késekkel találkozva az értelmes és körültekintő fogyasztó azt gondolja, hogy a védjegyjogosult termékével van dolga.

A megjelölések csupán az ábra szerkesztésében, kompozíciójában mutatnak hasonlatosságot, a kivitelezés részletei különböznek. Így eltér az alakjuk, mivel a védjegyben a pajzs hosszúkás, megnyújtott, míg a megjelölésben zömöknek mondható a formája. A védjegy a sötét és világos éles kontrasztjára épül, míg a kések markolatán lévő megjelölés alig észrevehető, mert semleges fehér színével szépen beleilleszkedik a nyelén található többi minta közé. A pajzsok körvonala is különböző, míg a védjegy markánsan megmutatja a pajzs oldalt és alul homorú, felül középen „V” alakban található vonalát, addig az alperesi megjelölésben ezek a részletek az egynemű fehér kialakítás miatt elsikkadnak, jelentéktelenek, csak irányított figyelemmel fedezhetők fel, ilyen mélységű vizsgáldozás azonban még a figyelmes fogyasztóra sem jellemző.

Megállapítható továbbá, hogy a sérelmezett jelzés a kések nyelén nem az azonosítás, hanem a díszítés funkcióját tölti be és legfeljebb csak a minőségre, a s...i származásra való halvány utalásnak fogható fel. Az alperesi terméken a gyártóra vagy a kereskedőre vonatkozó információt a „Swiss Hufeisen”, illetve a „Blaumann” szó és ábra kombinációjából álló védjegyek szolgáltatják, az elsőnek szintén részét képezi egy patkóba ágyazott, pajzsba foglalt kereszt, amit két oldalról egy-egy lófej keretez. Helyesen védekezett azzal az alperes, hogy számos ismert logóban, jelzésben és alkalmazási módban fedezhető fel a s...i címerre emlékeztető kereszt, ez a körülmény fellebbviteli bíróság megítélése szerint elhalványítja a megjelölés és a védjegy között esetlegesen megmutatkozó konceptuális hasonlóságot. Ezen a megítélésen az a felperesi érvelés sem változtat, miszerint az alperes termékeinek nevében a „Swiss” elem az összetévesztés veszélyét növelve s...i származásra utal, ugyanis a védjegybitorlás elbírálásánál a védjegy lajstromképi ábrázolását kell egybevetni a kifogásolt megjelöléssel, a védjegy pedig tisztán ábrás elemekből áll.

Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a kifogásolt kések nyelén az egyöntetű fehér szín miatt nehezen azonosítható a pajzs motívum. A felperes eredménytelenül vitatta ezt a megállapítást és találta úgy, hogy a kések nyelén lévő kifogásolt pajzs ábra könnyen észrevehető, ugyanis a mérete nem tér el lényegesen a kés pengéjén található márkanév méretétől. Egyrészt a késpengén olvasható márkanév nem képezi a vizsgálat tárgyát, de még ebben az esetben is éles eltérést jelent, hogy a pengén lévő felirat színe minden esetben különbözik a háttér színétől, emellett a márkajelzés és a megjelölés mérete között sincs szignifikáns eltérés. Miként az I. Genfi Egyezmény szabályaiba ütközésre történt hivatkozás sem foghatott helyt a perben, tekintettel arra, hogy a közösségi védjegy bitorlásával kapcsolatos jogvita elbírálásánál a Kvr. speciális szabályai szerint kell eljárni.

Mindezeket értékelve a másodfokú bíróság arra a megállapításra jutott, hogy az alperes által alkalmazott megjelölés nem összetéveszthetőek a védjeggyel, így nem sérültek a felperes védjegyjogai és az áruk kétségtelen azonossága ellenére sem történt védjegybitorlás.

A másodfokú bíróság elfoglalt álláspontja miatt már nem vizsgálta a Kvr. 12. cikk b) pontjában foglalt korlátra történő hivatkozás helyt állóságát. A felperes a másodfokú tárgyaláson hivatkozott

az Európai Bíróság Arsenal-Reed ügyben (C-206/01.) kifejtett érveire, ami azonban a jelen ügyben nem volt alkalmazható az eltérő tényállás miatt, ugyanis ott nem volt vitás az áruk azonossága mellett a megjelölések azonossága sem. De nem voltak irányadóak a Marca Mode-Adidas ügyben [C-425/98] kifejtettek sem, mert abban a jogsérelem a védjegy jóhírűségének megsértésén, illetve tisztességtelen kihasználásán alapult.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alkalmazásával a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a és 78. § (1) bekezdése értelmében a felperes köteles megfizetni az alperes másodfokú eljárással felmerült költségét, ami a képviselőtőnének ellátásával felmerült ügyvédi munkadíjat jelenti. Ennek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései és alapján határozta meg.

Budapest, 2016. március 24.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bíróági ügyintéző